

Misschien wel het mooiste boek over rouw

Dit is misschien wel het mooiste boek over rouw. Wat? Maar dit is toch een kinderboek? Nee, dat is het niet. Een kinderboek telt in de ogen van veel volwassenen namelijk niet helemaal mee, is niet voor het echie. En het is in de ogen van grote mensen al snel kinderachtig. En dat is het boek Overal en ergens pertinent niet. Het is ook geen boek dat loodzwaar is, het beneemt je nergens de adem. Het verdriet is niet uitvergroot, zoomt nergens in op de tranen van Yolanda, ze gaat niet door een diep dal. Yolanda is vooral op zoek.

Op zoek naar mama. Mama is dood. Maar ze moet nu toch nog ergens zijn? Volgens oma, de moeder van mama, zit mama in haar, in Yolanda. Haar broertje weet ook waar mama is. Hij praat via zijn beer met haar. Volgens papa is mama gewoon nog bij hem, door de foto's van haar, die overal in huis staan. En opa legt uit dat mama overal in de natuur is, ook in de bloemen die op haar graf bloeien. En zo ontdekt Yolanda dat haar moeder in de bloemen, in beer, in foto's en in haar zelf zit en in nog zoveel meer. Als iemand dood gaat, hoef je dus niet voorgoed afscheid te nemen van hem of haar. Ze zijn nog overal en ergens.

En juist die boodschap is wat dit boek zo sterk maakt. Nergens de boodschap dat rouw iets is wat over moet gaan. Waar je dwars doorheen moet. En ze krijgt niet te horen dat ze het verlies een plek moet geven. Ze hoeft niet voorgoed afscheid te nemen. Dat laat de omgeving van Yolanda liefdevol aan haar blijken. Als je heel veel van iemand houdt, hoef je daar nooit afscheid van te nemen, zo lijken de makers te zeggen. Liefde voor een overleden mama, papa, broertje, zusje of een ander belangrijk persoon, neem je je hele leven met je mee. Die erkenning is groots. Niet het verdriet maar de liefde staat centraal. En die boodschap heb ik nog nooit eerder in een ander boek zo indringend gelezen. Je geeft niet de dood maar de liefde een plek, in je hart. Het boek is geschikt voor alle doelgroepen en hoort een plek te krijgen, van peuterspeelzaal tot verzorgingshuis. Het blinkt uit in prachtige, sobere teksten van Pimm van Hest en betoverende illustraties van Sassafra De Bruyn.

Posted on 23 november 2015 by Daan Westerink